

CHESAPEAKEKERHO - CHESAPEAKEKLUBBIN

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER 1985

Hallitus

Puheenjohtaja

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as. 26,02580 SIUNTIO AS. Puh.90-262580

Varapuheenjohtaja

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as. 8,00960 HELSINKI 96. Puh.90-317171

Sihteeri

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15,02100 ESPOO 10. Puh.90-466098

Muut jäsenet

Tapani Koivunen

Porslahdentie 12 as. 8,00960 HELSINKI 96. Puh.90-317171

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A 9,00630 HELSINKI 63

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20,00630 HELSINKI 63, Puh.90-746534

POSTISIIRTOTILI No.42454-7

CHESSIE-lehti

ILMOITUKSET

Päätoimittaja

1/1 sivu mk 50:00

Gun Holmström

1/2 sivu mk 30:00

Toimittajat

1/4 sivu mk 20:00
kuv.rast.mk 15:00

Anita Soinjoki

Marja-Liisa Koivunen

KANNESSA: Chattahoochee av Nonsalö

PRA-GAIRAUDESTA VIELÄ KERRAN

Kuten kaikki muistatte löydettiin maassamme ensimmäiset PRA-tapaukset chesapeakelahdennoutajilla vuonna 1983. Tästä asiasta tiedotettiin paitsi tämän lehden palstoilla myös Nuuskulehdessä ja otettiin yhteyttä koirien omistajiin myös suoraan. Oltiin yksimielisiä siitä, että jokainen joka tuntee pienintäkin vastuuta harrastamastaan rodusta ei jatka tätä sairasta sukua, eli ei käytä koiraansa siitokseen. Henkilökohtaisesti luovuin silloin kuudesta (6) siitoskoirasta, joiden yhteinen arvo liikkui kymmenissä tuhansissa markoissa. Näiden koirien rahallinen arvo ei kuitenkaan ollut minulle se vaikein asia vaan se, että koko aikaisempi jalostustyö oli mennyt täysin hukkaan. Hiukan lohdutusta toi kuitenkin se seikka, että rodun harrastajat tuntuivat ymmärtävän tilanteen vakavuuden.

Mutta eihän mikään asia ole koskaa sataprosenttinen. Juuri kun oletettiin, että suurin vaara on ohi ja olimme jo päässeet jatkamaan uusilla koirilla, jotka polveutuivat eri suvuista niin eräs henkilö päätti astuttaa narttunsa uroksella joka on PRA-sairaudesta varma kantaja!

Yritin kaikkeni saadakseni kyseisen henkilön ymmärtämään miksi tätä kasvattamaani urosta ei voisi käyttää, asia josta hän oli kuitenkin jo täysin tietoinen ennestäänkin - mutta ei. Syytöksiä sain vastaukseksi - hänelle kun oli näitä "häntäpäähän" koiria vain myyty.

Siinä hiukan taustaa asialle joka johti siihen, että Chesapeakelahdennoutajien PRA-asia käsiteltiin ensin Suomen Noutajakoiraajärjestö ry:n jalostustoimikunnan kokouksessa, sen jälkeen saman yhdistyksen hallituksessa, josta se lähetettiin Suomen Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan käsiteltäväksi ja siitä vihdoin Kennelliiton hallitukselle. SKL:n hallitus käsitteli asian kiireellisenä ja tuloksena oli virallinen jalostuskielto chesapeakelahdennoutajille, jotka polveutuvat PRA-sairausta linjoista. Toisin sanoen näiden koirien jälkeläisiä ei rekisteröidä Suomen Kennelliiton rekisteriin enää!

Tämä Kennelliiton päätös oli erittäin tärkeä koko rodullemme, mutta myös ennakkopäätöksenä muille roduille. Henkilökohtaisesti olen erittäin kiitollinen Suomen Kennelliiton hallitukselle heidän päätöksestään. Heidän ansiotaan on nyt se, että tämän kevään aikana syntyvät molemmat pentueet ovat suvuista, joiden taustassa ei tiedetä yhdestäkään PRA-tapauksesta. Ruusu Kennelliitolle!

Innokkaat vetokoiraurheilijat

"Minuutti" ilmoittaa lähettäjä. Edellinen valjakko syöksyy matkaan. Kassu haukkuu ja ulvahtelee, sen olisi päästävä edellisen valjakon perään välittömästi. Kassua on yllytettävä ja se on saatava innostumaan, taistelumieli on viritettävä niin koiraan kuin hiihtäjäänkkin. Vatsani pohjassa tuntuu olevan perhosia tai muurahaisia. Lähettäjä antaa käskyn AJA! Itse komennan Kassua ETEEN! VETO! Tunnen repäisevän iskun selässäni, vetoköysi on hetkessä kiristynyt äärimmilleen. Kassu takoo hiihtolaukkaa edessäni perä painautuneena lähelle ladun pintaa. Toinen käsi rivakasti sauvan rannelenkkiin ja työntää rinvokkaita tasatahtityöntöjä niin että lumi tuprahtelee sekä Kassun takajalkojen anturoista että sauvojeni sommistakin. Jälleen on tapahtunut yksi talven vetokoirakilpailujen starteista, ensimmäiset sadatmetrit kohti 15 km:n latutaiston maalia on suoritettu, osa kilpailusta, joista jokainen on oma tarinansa, aina erilainen, ei koskaan toisinto edellisestä. Kilpastartti sekä jokainen kilpailu sinänsä, onnistuminen ja sen mukanaan tuoma tyydytys sekä tavoitteen täytyminen on kannustin. jota varten kilpamielessä vetokoiraurheilua harrastava valjakko suorittaa runsaasti aikaa, kärsivällisyyttä sekä pyyteetöntä uurastusta vaativaa harjoitteluaan.

Peruskuntoharjoittelua pidetään yllä ympäri vuoden, joka on tietenkin tärkeätä niin meille itsellemme kuin myös chesseillemme, suurille ja liikunnannälkäläisille koirillemme. Kassulle on jokainen lenkille lähtö oma innokas rituaalinsa. Kun lenkkivaatteita otetaan esiin, oli paikka kesä tai talvi, kaunis keväinen ilta tai sateinen pimeä syksy-ilta, on poika aina yhtä innokas lähtijä - alkaa tanssi, haukahtelu, armoton meno ja meininki, suussa kulkee tossua, pipoa ja hanskaa niin, ettei perässä kerkiä - into on kova ja se on ensimmäinen perusedellytys kun harjoittelemme tuloksellista kilpailukautta varten.

Varsinainen lajiharjoittelu meidän on aloitettava kun lämmin kesäkausi on takanapäin ja raikkaat syksyilmat alkavat.

Syyskuussa

tehdään tunnin mittaisia vapaajuoksulenkkejä 3-4 kertaa viikossa tai lenkki kahtena peräkkäisenä päivänä, jota seuraa lepopäivä. Pyörälenkkien on oltava lyhyitä ja koira ei saa vetää. Vapaana juoksu on ehdottomasti terveellisempää ja ainakin Kassun mielestä mielekkäämpää kuin pyöräily. Tassujen kuntoa pitää muistaa tarickailla myöskin kesä- ja syyskausina, kuivat tassut vaativat rasvausta.

Lokakuussa

harjoituslenkkien pituutta lisätään koiran innon mukaan, vapaajuokset metsässä voivat olla jo 2 - 2½ tunnin mittaisia. Uintia voi myös harrastaa mahdollisuuksien mukaan. Pyöräillessä koiran voi innostaa vetämään 1 - 2 kilometrin mittaisia matkoja.

Marraskuussa

tehdään pitkiä vapaajuoksulenkkejä peräkkäisinä päivinä. Pyöräilymatkoja lisätään koiran innon mukaan sekä matkoja, jolloin koira saa vetää. On myös pidettävä mielessä, että rasituksen kasvaessa lepopäivät ovat tärkeitä.

Joulukuussa

vähennetään harjoitusta, mutta lisätään tehoa. Teho lisääntyy levolla.

Yleisesti vapaajuoksumaa-asteissa pitäisi löytää mäkiä, soita, tineaikköjä ja tasamaata, siis kevyttä ja rasittavaa vuoron perään. Koira pitää saada liikkumaan vauhdikkaalla laukalla jokaisen lenkin aikana.

Tämän vuoden kilpailukalenterimme suunnittelin jo vetokauden alussa. Kilpailut sijoittuvat lähes jokaiseen viikonloppuun, joista kuitenkin pakkasraja on kilpailuissa -20C ja sen kylmemmällä säällä ei kilpailla eikä myöskään harjoitella.

Kilpailukauden viikko-ohjelma sisältää rentouttavaa harjoittelua, kovia vetoja sekä lepopäiviä vähintään ennen kilpailua sekä kilpailujen jälkeisenä päivänä. Jos kilpailukauden harjoituksissa ilmenee haluttomuutta, lisäämme lepopäiviä ja riemukas, innostunut liikunnan-tarve palautuu.

Tämän talven harjoittelussa ehkä suurimpana virheenä minulla ja Kassulla on ollut yhteisharjoitusten vähyys. Mahdollisuuksia toki olisi ollut, mutta liian itsekkäästi ajattelin onnistuvani yksinkin (tai kaksin). Tällöin olen jättänyt käyttämättä erittäin oleellisen seikan Kassun vauhtikestävyys harjoittelussa ja se on muiden valjakoiden innostava vaikutus. Täältä osin tulen ainakin muuttamaan harjoittelua ensitalven kilpailuja silmälläpitäen.

Tähän kirjoitukseni loppuun haluan vielä liittää kappaleen perheemme suhtautumisesta Kassun ja minun talviseen harrastukseen. Vetokoira-urheilu on perheessämme otettu yhteisenä harrastuksena siten, että useimmiten kilpailupäivän aamuna perhe Lahti on herännyt aamulla kello kuuden jälkeen puurolle sekä yhteisiä eväsreppuja täyttämään. Lähettäjän antaessa AJA käskynsä on lähtövaatteen tuntumassa ollut muitakin jännityksen valtaamia "Lahtilaisia", ja mikä parasta, viimeisien satojen metrien aikana ennen maalia korviini kantautuvat kotijoukkojen kiritys sekä kannustushuudot. Tapaamisiin tulevan talven laduilla...

Matti ja Kassu

kennel HIGH NOON

Kevätpentuja odotettavissa jaloustustoimikunnan hyväksymästä yhdistelmästä: GORGEOUS GOOSE av KONSALÖ-VÄTTLESTUGANS VENUS

ANITA SOINJOKI
PUH. 90-746534

CHESSIEITÄ JA LAPSIA

Lähes poikkeuksetta, joka kerran kun matkustan koirieni Oskarin ja Väinön kanssa ihmisten ilmoille, näyttelyyn, kokeeseen tms., löytyy kyselijöitä: "Minkä rotuinen? Entäs luonne? Mitä muuta? Ai niin, meillä on lapsia, onko se lapsiystävällinen?" Voin rehellisesti vastata, että ainakin omat koirani tulevat loistavasti juttuun papukaijosten, kilpikonnien, kalojen, peippojen, etanoiden ja kissojen kanssa - näistä kaikista on omakohtaista kokemusta, mutta lapsia meillä ei ole.

Koirani ovat kyllä varsin persoonallisesti kiintyneet lapsiin. Oskarin ollessa pentu sen paras leikkikaveri oli silloin viisivuotias Ville. Nykyään Oskari pitää suuressa arvossa leikki-ikäisiä lapsia, joiden kanssa voi rähjätä. (Suuresti sen vuoksi, että Ville kesti miehekkäästi kaikki Oskarin aiheuttamat "vahinkokolhut"). Väinö sensijaan on varsinainen lastenhoitaja. Kun tuttaviemme vauva- ja taaperokäiset kerran ovat joutuneet Väinön hoiviin, ei se lapsia silmistään päästä. Aikuisia Väinö pitää täysin vanhemmiksi kelpaamattomina, jolleivät nämä oikopäätä ryntää katsomaan mikä vauvalla on hätänä kun tämä inahtaakin - ja yleensä Väinö kotkottaa kuin kanamuori pienten lasten ympärillä. Näin käyttäytyvät siis koirat, jotka eivät koskaan ole asuneet lapsen kanssa saman katon alla (lukuunottamatta Väinön elämän seitsemää ensimmäistä viikkoa, joilla kieltämättä saattaa olla merkitystä). Mikä sitten on koiran asema lapsiperheessä?

Suorittamieni epävirallisten ympäriryörien ja vahvistamattomien tiedustelujen mukaan chessiet tulevat varsin hyvin juttuun lasten kanssa. Tosin aikuisen täytyy toisinaan "palauttaa koira maan pinnalle", jos se syystä tai toisesta sattuu hetkellisestikään kuvittelemaan olevansa perhehierarkiassa lapsen yläpuolella. Tosiasiahan on, että jokainen fiksu koira (ja chessiehän ovat tunnetusti kaikki fiksuja - ainakin suuri osa) yrittää toisinaan kohottaa itsensä lauman (perheen) arvojärjestyksessä lapsen ohi. Tällaista tilannetta ei kuitenkaan tule sietää, vaan sekä

lapselle että koiralle on tehtävä selväksi, että heidän suhteessaan on lapsi se määräävä osapuoli. Kuten eräs chessieperheen äiti kertoo: "Olen käskennyt kolmivuotiaan tyttärenti roikkua vaikka sen korvissa, että se todella uskoo lasta."

Chessie, joka on talossa ennen lasta, saattaa alkuun ihmetellä uutta tilannetta lapsen synnyttyä - mutta usein omaksuu pian suojelevan asenteen lapseen. Myös jonkinlainen vaistonvarainen varovaisuus pieniä lapsia kohtaan ja suhteellisen hyvä sietokyky tuntuvat olevan lapsiperheiden chessieille tunnusomaisia piirteitä. Sitäpaitsi chessie menee mieluummin pois lapsen ulottuvilta kuin vahingoittaa tahallisesti lasta, jos leikki osoitautuu liian rajuksi sen sietokyvyille. Aina voi tietysti vahinko sattua, sillä suurin osa chessieistä on hyvinkin vauhdikkaita koiria ja lapsi saattaa yksinkertaisesti "jäädä jalkoihin" - toisaalta myös suuri osa lapsista on vauhdikkaita, ja saattaapa käydä niin, että chessie "jää jalkoihin".

Sen verran chessieillä on kuitenkin kokoa, näköä ja voimaa, että yksinomaan lasten lemmikiksi se ei sovi. Lapsi ei kykene hallitsemaan, toisinaan itsepäiseksikin heittäytyvää, koira esim. lenkillä. Vaikka chessie vaatiikin aikuisen isännäkseen, on lapsi tervetullutta seurata koiralle - ja koira lapselle. Lastenhoitajana täytyy vielä todeta, että koira on erinomainen lapsen "kasvattaja" - avain vilpittömän rakkauden ja uskollisuuden, rehellisen ystävyyden maailmaan.

Anita Kankaanpää

Sandi Italiassa

Puolitoista vuotta Sandin elämästä on nyt vierähtänyt vieraalla maalla ja vaikeuksitta sopeutuminen uuteen ympäristöön on sujunut. Koiralle ilmeisesti riittää, kun ruokaa on tarpeeksi ja "lauma" on koossa. Lauma eli perhe on Sandille niin kuin varmasti kaikille chesseille tärkein, oltiin sitten Suomessa tai Italiassa. Kun isäntä, joka on varsin matkustavaista lajia, on poissa, ei Sandinkaan elämä ole raiteillaan. Meidät jäljelle jääneen lauman se ottaa aina erityisen vartioinnin kohteeksi, ja varsinkin ruoka-aikojen lähestyessä, jolloin isäntä tavallisesti saapuu kotiin, Sandi on aika tavalla hermostunut: se ravaa ovelta toiselle, kuuntelee jokaisen ohikulkevan auton erityisen tarkkaan, ja pienikin rapsahdus portin suunnalta saa sen pyrkimään ulos. Kun isäntä sitten vihdoinkin tulee, ei riemulla ole rajoja, eikä muuten palkintojen, leivänpalojen, odottamisella ja melkeinpä vaatimisella.

Seutu, jolla asumme, on omakotialuetta ja melkeinpä joka talossa on koira, useimmat saksanpaimenkoiria. Italialaiseen koiranelämään eivät ulkoilulenkkit näy kuuluvan lainkaan. Useimmat koirat viettävät kaiken aikansa pihalla, myös yöt, joten eivät ne varmasti raitista ilmaa kaipaa. Liikuntaakin tulee ehkä tarpeeksi pihaa ravatessa. Sandin kanssa sensijaan teemme vähintään kaksi lenkkiä päivässä, ja kun alue on aika pieni, kierrämme useimmiten saman lenkin aamuin illoin. Eivätkä naapuriston koirat vielääkään ole meidän tapoihimme tottuneet, sillä joka kerta vähintään kuusi koira peräjälkeen nostaa hirveän haukuntakonsertin meidän kulkiessamme niiden ohi. Mutta Sandi, joka ei muutenkaan erityisemmin muista koirista välitä, kulkee ylväänä häntä korkealla kaarella noiden räksyttäjien ohi, ja korkeintaan lirauttaa pissat noiden nenän eteen, mikä tietysti entisestään ärsyttää haukkujia.

Italialaisen ja suomalaisen koiran elämässä on muitakin eroja. Näitä koiria ei juuri kasvateta. Koska ne ovat kaikki päivät ulkona, eivät ihmiset niiden kanssa "seurustele", jolloin ilmeisesti ei tarvita käytöstapojakaan, tottelevaisuuskin taitaa olla vähän sitä ja tätä. Poikkeuksiakin tietysti on, mutta sellainen systemaattinen tottelevaisuuskoulutus, jota esim. chessie-kerho järjestää, tuskin on kovin yleistä täällä. Kun koira on useimmiten talon ja pihan vartijaksi hankittu, tai se on metsästyskoira, näyttelytoiminta on myös varsin vähäistä. Juttelin asiasta naapuristossa asuvan saksanpaimenkoiran omistavan rouvan kanssa, ja hän totesi hymähtäen, etteivät he ole koira näyttelyitä varten hankineet. Ja hän sentään ulkoiluttaa koiraansa ja on sitä myös kouluttanut, sen verran tottelevainen se on.

Sandi on Italiassa ollessaan matkustellut aika tavalla. Varsinkin alkuaikoina otimme sen mukaan viikonvaihteen retkillemme. Totesimme kuitenkin, ettei se tainnut erityisemmin nauttia kuumassa autossa odottamisesta, eihän sitä voinut ottaa esim. Ufficin galleriaan taidenäytteitä ihailemaan tai Venezian tuomiokirkon kupolista kaupungin kattojen yli merelle katselemaan. Niinpä kuvasato "Sandi gondolassa" tai "Sandi Forum Romanumilla" ei valitettavasti ole saatavilla. Forum Romanumilla tai Foro Romanolla, kuten italialaiset sanovat, oli muuten niin paljon villikissoja, että Sandilla olisi ollut vaikeuksia ajaa ne kaikki tiehensä, se kun ei voisi sietää, että kissat kuljeskelevat samoissa maisemissa kuin se.

Ulkomailta ulkomaillekin Sandi on päässyt: se on ollut pari kertaa mukana Saksassa. Yllättävän mutkattomasti maasta toiseen siirtyminen sujuu, sillä ainoakaan tullimies Italian ja Sveitsin tai Sveitsin ja Saksan rajoilla ei ole kiinnittänyt mitään huomiota Sandiin, saati sitten kysynyt papereita tai rokotustodistuksia. Sensijaan muutaman hotellin ovelta olemme joutuneet kääntymään pois, kun koirilta on ollut pääsy kielletty.

Italiassa ollessamme olemme kokeneet vuosisadan kuumimman kesän ja kylimmän ja lumisimman talven! Nyt sopii toivoa, että kevät olisi kaikkien aikojen kaunein!

Distinti Saluti

Sandi ja Suomiset

Matkustavan koiran ongelmia

Antero Laine

Rautateillä

Rautateillä on koirien osalta täysin selvät ja tarkat määräykset.

Rautatiekuljetuksen yleis-ohjeiden kohdassa "Käsimatkatavarana" annetaan seuraavat ohjeet:

- sokeiden opaskoiria saadaan kuljettaa opastettaviansa mukana sekä päivä-että makuuvaunussa.

päivävaunussa (ei kuitenkaan kahvila- ja ravintolavaunussa) ja makuuvaunun perheosastossa saadaan käsimatkatavarana kuljettaa päällyksessä (tarkoittaa korissa, kuljetuslaatikossa tai muussa vastaavassa) olevia sylikoiria (säkäkorkeudeltaan korkeintaan 40 cm korkeita), kissoja ja muita pieniä eläimiä kuten kilpikonna, marsuja ja hamstereita, mikäli ne voidaan sijoittaa päivävaunussa käsimatkatavaralle tarkoitettuun tilaan.

Koska ohje tässä yhteydessä sanoo "käsimatkatavarana" kuljetus on maksuton. Sama ohje jatkaa seuraavasti:

maksusta saadaan edellä mainittuja pieniä eläimiä kuljettaa ilman päällystä päivävaunussa ja makuuvaunun perheosastossa. Makuuvaunun perheosastossa saa kuljettaa myös kookkaampia koiria. Maksusta tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että koirasta peritään puolilipun hinta.

- jos koira käyttäytyy häiritsevästi tai vihaisesti, on konduktöörillä oikeus määrätä eläin vietäväksi kohduttorivaunuun. Kun kysymyksessä on säkäkorkeudeltaan 40 cm ylittävä koira, sitä ei voida kuljettaa "käsimatkatavarana" vaan "kirjattuna matkatavarana".

Myös pienet koirat voidaan lähettää kirjattuna matkatavarana. Tästä rautateiden ohjeet ovat seuraavat:

Koira joka otetaan päällyksettä matkatavarana kuljettavaksi

- on varustettava lujalla pidikkeellä, ja rautatie voi, ellei koiralla ole kuonokoppaa, vaatia, että matkustaja sekä lähtö- että määräasemalla sekä välillä olevilla siirtokuormausasemilla itse huolehtii koiran siirtämisestä sille tarkoitettuun säilytyspaikkaan ja siitä pois sekä sen kiinnistamisestä.

- rautatie ei ole velvollinen säilyttämään koiraa kauemmin kuin kolme tuntia junan saavuttua määräasemalle.

- ilman päällystä kuljetettavista koirista peritään kuljetusmaksuna aina puolet toisen luokan menolipun hinnasta vähintään.

Junat, joissa koiria ei kirjattuna matkatavarana voi kuljettaa, ovat ensinnäkin kaikki "erikoispikajunat" joissa ei ole kuljetukseen sopivia tiloja. Ja joittenkin pikajunien matkatavaravau-

nuissa ei vastaavia tiloja löydy. Kuitenkin on niin, että näistä puutteista saa tiedon aina sitä etukäteen kysyttäessä, sillä ne ovat liikennepaikoilla kausikohtaisesti tiedossa. Nyrkkisääntönä ja omakohtaisena kokemukse-

na konduktööri yleensä suosituu siihen, että koiranomistaja voi matkustaa koiransa seurassa konduktöörivaunussa.

Kaukoliikenne linja-autoissa

Kaukoliikenteen linja-autoissa koiran kanssa matkustaminen on mutkallisempaa jo linja-autojen tilojen rajallisuudesta johtuen. Linja-autoliiton 31. toukokuuta 1972 vahvistama "Järjestyssääntö" yksiselitteisesti määrää 4 §:ssä seuraavaa:

Koiria saa matkustaa vain kuljettajan nimenomaisella luvalla, ja tietenkin omistajan seurassa.

Ja saman säännön 15 § kuuluu:

- Matkustaja, joka aiheuttaa vahinkoa autolle, toisille matkustajille tai autossa oleville tavaroille, on aiheuttamastaan vahingosta korvausvelvollinen. Kuljettajan suostuessa koiran matkalle mukaanottamiseen on maksu koirasta 1/2 aikuisen kertalippuhinnasta. Kuitenkin vähintään 10 markkaa ja enintään 20 markkaa.

Jos autossa on ennestään henkilö joka ei hyväksy koiraa kanssamatustajakseen, niin hänen protestinsa riittää estämään koiran mukaan tulon.

- Samoin linja-autoliikenteä korostettiin, että koira, maksullisena matkustajana nauttii sitä suojaa jonka matkalipun lunastaneelle taataan. Ts. jos koiralle aiheutuu matkan aikana tapaturma jonkun matkustajan taholta - sen jalalle astutaan niin pahoin että koira loukaantuu, häntä katkeaa tms. on vammaan aiheuttanut kanssamatkustaja ensikäteisvastuussa, mutta viimekäteisvastuussa on liikennettä harjoittava liikennöitsijä.

- Koira ei saa matkan aikana maata penkillä jollei omistaja ole suojannut penkkiä sopivalla suojaimella ja koiran on matkustettava auton takaosan matkustajati-

loissa.

Laivalla
Matkustajalainvaliokennettä harjoittavat varustamat suhtautuvat hyvin myötämielisesti koiriin. Pari sääntöä on kuitenkin olemassa.

Koirien kuljetuksessa on oltava mukana voimassa oleva eläinlääkärin todistus.

- Koirat saavat oleskella hyteissä (ei kuitenkaan vuoteissa) vain mikäli omistaja on lunastanut koko hytin käyttöönsä. Muutoin on koirien ja kissojen kuljettaminen aluksi ilmaisen - mitään erikoista maksua ei mukana seuraavista lemmikkieläimistä peritä. Hihnassa olevat koirat voivat vapaasti liikkua omistajansa mukana laivojen yleisötiloissa, istua omistajan kansituolin vieressä jne. Ulkoiluttaminen on syytä suorittaa laivan ulkokannella, eikä ruokasaliin koiria luonnollisesti vie-

- Koirat saavat oleskella hyteissä (ei kuitenkaan vuoteissa) vain mikäli omistaja on lunastanut koko hytin käyttöönsä. Muutoin on koirien ja kissojen kuljettaminen aluksi ilmaisen - mitään erikoista maksua ei mukana seuraavista lemmikkieläimistä peritä. Hihnassa olevat koirat voivat vapaasti liikkua omistajansa mukana laivojen yleisötiloissa, istua omistajan kansituolin vieressä jne. Ulkoiluttaminen on syytä suorittaa laivan ulkokannella, eikä ruokasaliin koiria luonnollisesti vie-

Lentävä koira

Lentoliikenteessä kuljetettavien koirien matkustamisesta Finnair kotimaanliikenneohjeissaan antaa seuraavat ohjeet:

- Rippumatta matkatavaran lukumäärästä peritään matkustajan mukanaan kuljettamasta koirasta 10 mk lentolipun mukaisesti.

- Enintään 8 kg (tässä joustetaan muutama kilo) kuljetetaan matkustamossa edellyttäen, että niitä varten on varattu kassi tai kori. Edellytyksenä on se, että kassi tai kori on niin hyvin suljettu ettei koira pääse siitä missään tilanteessa karkaamaan matkustamoon. Paikkavarauksen yhteydessä on mainittava sylikoirista. Hinnat sylikoirista määräytyvät samoin kuin matkatavaran ylipainomaksut.

Tässä yhteydessä sylikoira määräite on jälleen tuo Suomen kennelliiton suosittama 40 cm säkäkorkeus. Kaikki koiranpentu Finnair katsoo sylikoiriksi.

Ulkomaan lentoliikenteessä pelaavat omat säännökset joista tärkeimmät koskevat tuonti- ja lähtötiloitten kuljetusta.

Jalostustarkoituksiin tuotavien aikuisten koirien kuin myös koiranpentujen osalta Finnair suorittaa lentokuljetukset kunhan vain paperit ovat koiran osalta kunnossa.

- Koiralla pitää maahan-tuotaessa olla Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston myöntämä tuontilupa. Se on anottava kirjallisesti mainitulta laitokselta. Anomuksessa on mainittava koiran ikä, mistä se saapuu, mihin se sijoitetaan ja kuka on lunastaja. Anomuksen yhteydessä on myös tilattava karanteenipaikka (hyväksytyt karanteenipaikka). Suomessa vaadittava

karanteeniaika on 4 kk:ta. Tämä karanteeniaika vaaditaan kaikille koirille jotka tuodaan muualta kuin Ruotsista, Norjasta, Iso-Britanniasta, Irlannista, Uudesta Seelannista tai Australiasta. Näistä maista tuotaville koirille riittää a.o. lomakkeelle tehty eläinlääkärin terveystodistus ja voimassa oleva rokotustodistus. Lisäksi Suomen tulliviranomaiset vaativat myös kauppalaskun, jos koira on ostettu ulkomailta tai vakuutuksen siitä että koira tulee lahjaksi. Tämän lisäksi on aina hankittava tuontilisenssi vaikka kyseessä olisikin lahjalähetys.

Lentoyhtiöltä on ostetta-

vissa (ei enää vuokrattavissa) kuljetuslaatikoita (100-200 mk) ja kuljetusta on seurattava englanninkielinen ruokintaohje. Muuten tuo kuljetuslaatikko vaaditaan myös kotimaan reiteillä sylikoiraa suuremmista koirista (kuljetusmaksu on tuo sama kuin pienemmillään koirilla 10 mk). Mitä kuljetusmaksuihin tulee niin ne määräytyvät kuljetun matkan mukaisesti.

Matkustaminen onnistuu parhaiten kun etukäteen selvittää kulloisenkin matkustustarpeensa ja siihen liittyvät ehdot. Eritoten on muistettava että koiran kanssa Keski-Eurooppaan matkus-

tettaessa on takaisin paluussa aina edessä neljän kuukauden karanteeni. Veneilijä joka esim. matkustaa veneellä Tanskaan tai Saksaan ei palatessaan voi mitenkään todistaa etteikö mukana ollut lemmikkien ole käynyt maissa. Edessä on ehdoton karanteeni. Suomen tulli on ryhtynyt tehostettuun tarkkailuun mm. näissä tapauksissa. Ja korostetusti tulli valvoo myös salakuljetusyrityksiä estääkseen luvattomien koirien maahantuontia. Tämä on visusti pidettävä mielessä voidaksemme säilyttää maamme puhtaana manner-Euroopassa esiintyvistä raivotaudista. □

Lainattu KOIRAMIEH-lehdestä no. 3/85

TAIPUMUSKOKEET KEVÄLLÄ 1985

Lisätietoja taipumuskokeista saa Gun Holmströmiltä puh. 90-262580.

- 11.5.85 Hämeenlinnan ymp. Tuom. Aatos Tuorimaa. Ilm. 26.4. mennessä Kari Kaipainen, Matti Alangonkatu 4A12, 13130 Hämeenlinna. maksu mk 60,- KOP Hämeenlinna 103250-432764.
- 25.5.85 Turun ymp. Tuom. Jarmo Parell. Ilm. 11.5. mennessä os. Tarja Väike, Ratapihankatu 47 B 21, 20100 Turku. Maksu mk 60,- SYP-Turku 204921-35364.
- 1.6.85 Valkeala. Tuom. T. Nyman. Ilm., 17.5. mennessä os. Hannele Halonen, Taipalsaarentie 2 D 18, 53900 Lappeenranta. Maksu mk 60,- OP-Joutseno 508302-411923.
- 1.6.85 Kuopio. Tuom. Lennart Molander. Ilm., 19.5. mennessä os. Mika Kolehmainen, Forpit. 31, 70780 Kuopio. Maksu mk 60,- KU 524692-4.
- 1-2.6 Bromarv. Tuom. Paavo Turunen. Ilm. 18.5. mennessä os. Arto Wickström, Rehbinderintie 16 D 16, 00150 Helsinki. Maksu mk 60,- PSP 320248-1.
- 2.6.85 Lohtaja. Tuom. I. Molander. Ilm. 25.5. mennessä os. Juha Junkala, Talvit.1, 67200 Kokkola. Maksu OP Kokkola 516200-430267.
- 8.6.85 Joensuun ymp. Tuom. Andrea Standertskjöld-Arle. Ilm. 25.5. mennessä os. Hannu Jäppinen, Vehkalahdentie 29, 80220 Joensuu. Maksu mk 60,- HOP Joensuu 352550-74988.
- 15.6.85 Hollola. Tuom. Tobina Nyman, Ilm. 1.6. mennessä os. Eija Rajulin, Leantie 6, 15100 Lahti. Maksu mk 60,- tili ?.
- 15.6.85 Oulu. Tuom. Anrea Standertskjöld-Arle. Ilm 5.6. mennessä os. Maija Pajala, Tarkka-ampujankatu 14 F 18, 90120 Oulu. Maksu mk ? tili ?.

MEITSASTYSKOKEITA EI SUOMESSA JÄRJESTETÄ KEVÄTKAUDELLA

TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA

C H E S S I E T R E F F I T pidetään heinäkuun viimeisenä viikonloppuna. Paikka on vielä auki mutta tuomariksi olemme pyytäneet Mrs. Joyce Mundayn, Sharland Kennel, Englannista. Tarkoitus on jakaa sekä tuomari että paikka Kultainen Rengas-yhdistyksen kanssa, jolloin kustannukset laskevat huomattavasti. Ohjelmaksi on suunnitteilla perintein näyttely, kokeet sekä riistakoulutusta Mrs Mundayn opastamana. Siis varatkaapa heinäkuun viimeinen viikonloppu 27-28/7-85 CHESSIE-TEFFEJÄ varten.

Ruotsalaiset chessietreffit pidetään Jägartorpet nimisessä paikassa keskiruotsissa elokuun ensimmäisenä viikonloppuna 2-3-4/8-85. Perjantain on tottelevaisuus, lauantaina näyttely ja sunnuntaina kokeet. Tuomarina toimii ruotsalainen Brit-marie Brulin. Kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteyttä Anita Kankaanpähän puh. 90-536937, joka varaa meille laivapaikat. Jos tulijoita on tarpeeksi saamme ryhmäläenuksen. Kokemuksesta viisastuneina toivomme, että ilmoittautuminen on sitova ja liput maksetaan etukäteen.

ASTUTUKSIA

20.2.1985, Gorgeous Goose av Komsalö(Vättlestugans kansas - Sharland Komsalö Chortle) ja Vättlestugans Venus(INT S & N UCH Chewonki - INT & NORD UCH Ryshot Yank's Seacoral). Kasv. Anita Soinjoki, kennel High Noon, Helsinki.

18.3.1985, INT & NUCH, NJCH Chesareng's Anton (NUCH Smart's Petter - NUCH Smart's Delta Dequeen) ja Vättlestugans Georgia (NORD UCH, SJCH Vättlestugans Cupido - Baptist Corner Chobee Judy). Kasv. Kaija Laakko, Oulu.

NÄYTTELY

Kouvolaassa järjestetään 26.5.85 kaikkien rotujen näyttely, jossa chessiet arvostelee rva Kirsti Tuorimaa. Ilmoittautumisaika menee umpeen 26.4.85 ja ilmoittautumiset lähetetään os. Hilikka Ojala, Ojala, 45370 Valkeala. Ilmoittautumismaksu mk 80,- maksetaan tilille Kouvolan Koiranäyttely -85, KOP Kouvola no. 107240-37914. Osallistutaanpa tähän näyttelyyn oikein runsaslukuisesti ja näytetään kouvolaalaisille miltä chessiet näyttävät.

SUOMEN NOUTAJAKOIRAJÄRJESTÖ r.y.
FINLANDS RETRIEVERORGANISATION r.f.

Kaakon Nuuskut r.y.

**DRIVE-IN
NOUTAJIEN 16. ERIKOISNÄYTTELY
16. SPECIALUTSTÄLLNING för RETRIEVER**

16.6.1985

KOUVOLA, HAANOJAN HAALI

ILMOITTAUTUMISET 16.5.1985 mennessä osoitteella:

Hilkka Ojala, 45370 VALKEALA

ILMOITTAUTUMISMAKSU 80 mk, saman omistajan 2. jne koira sekä vain veteraaniluokkaan osallistuva koira sekä tottelevaisuuskoe 50 mk.

Maksusuoritukset tilille: Noutajakoirien 16. Erikoisnäyttely
OP Joutseno 508302-413002.

Junior handler -kilpailu 10-16 -vuotiaille. Ilmoittautumiset maksuineen 16.5.1985 mennessä, ilmoittautumismaksu 15 mk. Junior handler -kilpailuun osallistuvan koiran on oltava ilmoitettu myös johonkin muuhun luokkaan.

TIEDUSTELUT 952-52 231/Anita Ronkainen
951-39 541/Hilkka Ojala

ELÄNLÄÄKÄRINTARKASTUS alkaa klo 8.00. Tarkastusaika ilmoitetaan osanottajille kirjeitse n. viikkoa ennen näyttelyä.

ARVOSTELU alkaa klo 9.00

HUOMI

Näyttelyn yhteydessä pyritään järjestämään silmätarkastus.

TERVETULOA VIIHTYMÄÄN!

TUOMARIT:

Kultainen noutaja, urokset Joan Gill, Englanti

Kultainen noutaja, nartut ja ROP Daphne Philpott, Englanti

Labradorinnoutaja, urokset ja chesapeakelahdennoutaja

Aage Karlskov, Tanska

Labradorinnoutaja, nartut ja ROP sekä kiharakarvainen

noutaja Jimmy Cudworth, Englanti

Sileäkarvainen noutaja Brenda Phillips, Englanti

Tottelevaisuuskoe ALO Matti Räsänen, AVO ja VOI Reino

Ruokonen

Näyttelyssä järjestetään VALIOPARAATI, josta valitaan

näyttelyn paras valio, tuomari Jimmy Cudworth

RYHMÄTUOMARIT:

Parikilpailu Daphne Philpott

Junior handler Brenda Phillips

Paras saukonhantä Jimmy Cudworth

Paras veteraani Jimmy Cudworth

Paras kasvattajaryhmä Daphne Philpott

Paras jalostusryhmä Joan Gill

Best in Show Aage Karlskov